

Dennis Akroyd Cooper.

*December 1916 - † Maart 1945

Groeide op in South Elmsall in het Engelse graafschap West Yorkshire.

Deed dienst in Palestina, Egypte, Arabië en Frankrijk, België en Nederland.

Werd uitgeleend aan de Canadese strijdkrachten, sneuvelde in Duitsland en ligt begraven in Nederland op de Canadese Begraafplaats in Holten.

Dit alles samengevat in een leven dat eindigde op 28-jarige leeftijd.

Hiermee verloren Dennis en Annie Cooper hun zoon en enige kind.

Maar Florence Laura Amos verloor haar echtgenoot met wie zij in 1941 was getrouwd.

Haar beide zoontjes, Michael geboren in 1943 en Allen Dennis geboren in 1944, raakten hun vader kwijt.

Ingevuld met andere namen zouden we enige duizenden introducties als deze kunnen schrijven.

Waarom Dennis Cooper er uitgelicht? Omdat het verhaal van Dennis Akroyd Cooper toch wat aparts heeft.

In een paar edities van onze Nieuwsbrief besteedden wij al aandacht aan de CANLOAN officieren.

Een beetje aparte groep omdat deze jonge Canadese officieren uitgeleend werden aan Britse regimenten.

Maar hoe apart is het dat een Britse onderofficier uitgeleend werd aan de Canadese strijdmacht en zelfs bataljonsadjutant werd van het Eerste Canadese Parachutisten Bataljon?

Dat vraagt toch om een verhaal?

Uit een interview met zijn vader tekenden wij het volgende op:

"Dennis was onze enige zoon. In de dertiger jaren (van de vorige eeuw-hs) was de economische situatie slecht in Engeland. Hij werkte bij een accountantskantoor maar hij kwam, als zovelen, op straat te staan. Hij was nogal principieel en wilde niet lang tot onze last komen. Werk in de mijnen was een alternatief, maar dat was hard werken voor een schamel loon.

Dus kwam hij op een dag thuis en vertelde dat hij had getekend en in dienst ging. Wij moesten wel even slikken. Was er geen andere oplossing dan? Kon hij niet accepteren dat er zovelen zonder werk en inkomen rondliepen? Waarom vrijwillig dienst nemen? Indien je de berichtgeving een beetje volgde kon je met je klompen aanvoelen dat het op een enorm conflict zou uitdraaien".

Dennis wilde er niets van weten. Waarschijnlijk was het zijn zelfstandigheid die zijn vader hem al vroeg had bijgebracht. Zijn vader-een van de eerste padvindes van Engeland- had hem meegenomen op zijn tochten door de natuur rond hun woonplaats. Zodoende had Dennis een goede kennis van dieren, bomen en planten in de natuur.

Omdat hij te jong was voor het leger ging hij bij de paramilitaire politie, een eenheid die o.a. in Palestina (nu Israël-hs) de orde moest handhaven.

Later werd hij ingedeeld bij het Royal Army Service Corps. In 1936 vinden we hem ook terug in Palestina, maar ook in Egypte en Arabië. Daar was het toen al onrustig. Bij de begeleiding van een konvooi naar Jeruzalem liepen ze in een hinderlaag. Dennis kwam er echter „zonder schrammen" vanaf.

Vlak voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog werd Dennis teruggeroepen naar Engeland. Zijn fitheid, kennis van natuur en stijl van leven waren opgevallen bij de leiding en hij werd uitgekozen voor een opleiding als Physical Training Instructor. (In Nederland „sportinstructeur"- hs) Hij was instructeur ongewapend gevecht en tevens verzorgde hij de training van de „A.T.S.-girls".

[\(Auxiliary Territorial Service\)](#)

Badge Royal Physical Trainings Corps

Voor de dames had hij speciale fitness lessen ontwikkeld.

Met gemak haalde hij alle testen en werd bevorderd tot sergeant. Hij had amper zijn uniform met de rangonderscheidingen erop van de kleermaker gehaald toen Engeland in WO2 betrokken werd.

Dennis Cooper maakte deel uit van het eerste contingent troepen dat de oversteek naar Frankrijk maakte om te helpen de Duitse opmars te stoppen.

Dat dat geen succes werd moge bekend zijn.

Wachten op evacuatie. Foto Imperial War Museums

Als we alleen al „Duinkerken“ noemen en de beelden zien zegt dat genoeg.

Dennis en een aantal anderen kwamen na marsen van een paar honderd kilometer aan in Saint Malo. Daar slaagden zij erin een kleine boot te bemachtigen waarmee de oversteek naar Engeland werd gemaakt.

Winston Churchill was van mening dat de enige kans om ooit nog weer vaste voet op het Europese vasteland te krijgen een landing op de kust zou zijn. Voorbereid door de inzet van parachutisten achter de vijandelijke linies. De Duitsers hadden deze tactiek al toegepast bij de inname van onder andere Nederland.

De Engelse strijdmacht was op dat gebied niet of amper ontwikkeld. De sportinstructeurs, die op verzoek van Churchill bijeengekomen waren, werden verzocht de training voor parachutist te volgen.

Ook hier bleek Dennis Cooper een uitblinker. Hij kreeg Canadese militairen onder zijn hoede die naar Engeland waren gekomen voor de parachutisten opleiding.

Wederzijds beviel die samenwerking zo goed dat Dennis officieel werd uitgeleend aan de Canadese strijdmacht.

Hij werd toegevoegd aan het [1e Canadese Parachutisten Bataljon](#).

Het leven ging verder.
In 1941 trouwde Dennis met
Florence Laura Amos.

England & Wales, Civil Registration Marriage
Index, 1916-2005
Marriage & divorce

Name	Florence L Amos
Spouse	Dennis A Cooper
Marriage	Jan 1941 Blean, Kent, United Kingdom

Op de foto hiernaast zien we vlnr:
een bruidsmeisje, Dennis, Florence L.
Amos en een getuige. (Dennis' best man)

In deze eerste oorlogsjaren was er nog
geen sprake van dat verloven werden
ingetrokken of geweigerd.

Op 14 februari 1943 werd in Canterbury,
Kent zijn zoon Michael A. Cooper
geboren.

Dennis en Florence kregen in 1944 een
tweede zoon, Allen D. Cooper.

De voorbereidingen voor de invasie
stegen koortsachtig en de troepen
kregen 'arrest'. Geen enkel contact met het thuisfront werd nog toegestaan.
Ze waren als het ware de gevangenen van hun eigen regering.

Na het definitieve „go" van generaal Eisenhower stegen de vliegtuigen op die de
parachutisten naar Normandië zouden brengen. De hoogste commandanten, ook
Winston Churchill, waren naar het vliegveld gekomen om ,de jongens, uitgeleide
te doen.

In de avond van de 5e juni 1944 ging het 1e Canadese Parachutisten Bataljon in
vijftig toestellen op weg naar Frankrijk. [Operatie Tonga](#) was begonnen.

In één van de eerste toestellen zat Dennis en zijn
peloton.

Naast hun normale uitrusting
waren de para's uitgerust met
een dolk, een toggle rope, een
ontsnappingskit met Frans geld en twee 24-uurs
maaltijden.

Alles met elkaar zo'n 32 kg per persoon.

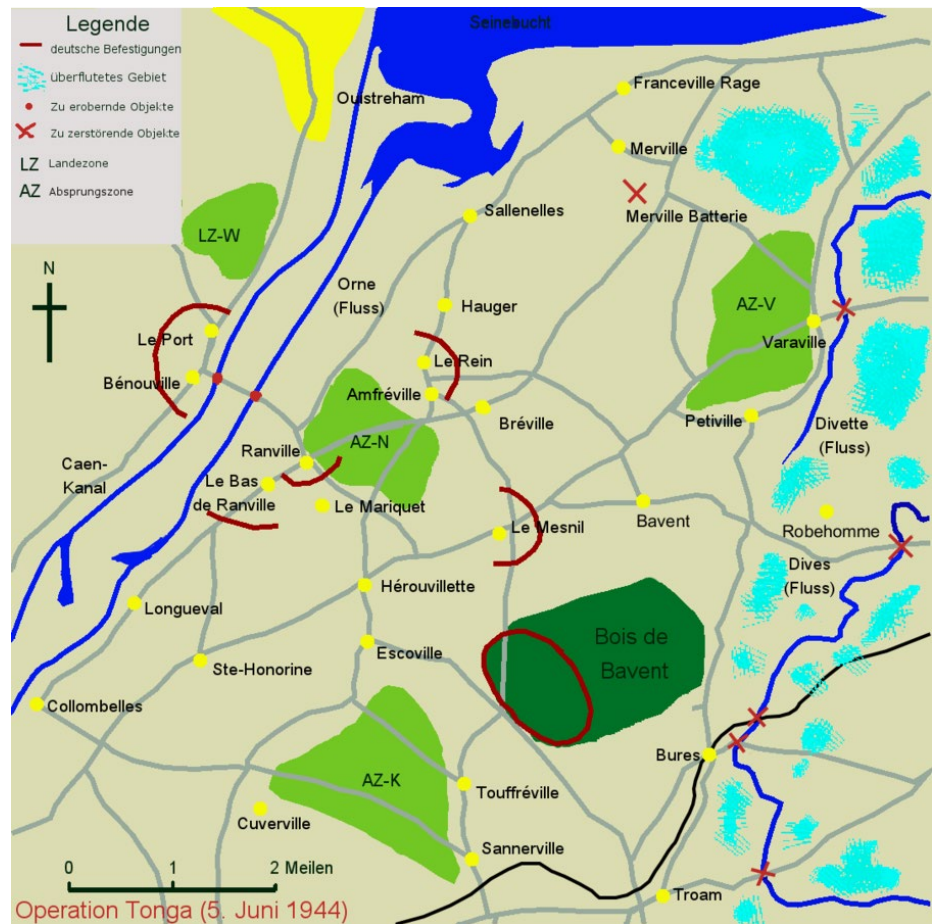

Toggle rope

Het 1^e Canadese Parachutisten Bataljon landde een
uur eerder dan de rest van de [3^e Parachute Brigade](#) waarbij ze waren
ingedeeld.

Hun eerste opdracht was de dropzone zeker te stellen.

Het bataljon landde op 6 juni 1944 tussen 01.00 en 01.30 uur en werd de eerste Canadese eenheid op Franse grond. Om verschillende redenen, waaronder ongunstige weersomstandigheden en slecht zicht, waren de soldaten verspreid, soms vrij ver van de geplande dropzone.

Wezenlijk problematischer was de aanwezigheid van eenheden van een Duitse pantserdivisie.

Verkenningen hadden deze tegenstanders niet gesignaleerd. Er moeten verschrikkelijke gevechten geleverd zijn.

In de brieven van [brigadegeneraal James Hill](#), commandant van de 3^e Parachute Brigade, is dat niet zo expliciet omschreven.

De rol van Dennis Cooper heeft James Hill wel aangehaald.

Toen de compagniescommandant en de plaatsvervanger waren gesneuveld was Dennis de oudste in rang en nam het commando over. Alom aanwezig, de mannen aanvurend en motiverend slaagde hij erin de eenheid voor totale ondergang te behoeden.

Tegen de middag van 6 juni 1944 had het 1^e Canadese Parachute Bataljon de gestelde doelen gerealiseerd.

27 officieren en 516 manschappen van het 1st Canadian Parachute Battalion namen deel aan de Slag om Normandië en de eenheid leed 367 slachtoffers. Van die slachtoffers werden 5 officieren en 76 mannen gedood of stierven aan hun verwondingen.

Het bataljon bleef in actie tijdens de opmars door Normandië tot eind augustus 1944. Het telde ruim 300 slachtoffers, waarvan 81 doden.

In krap drie maanden tijd hadden ze een gerespecteerde reputatie opgebouwd om hun gevechtscapaciteiten.

Terug in Engeland werd Dennis A. Cooper bevorderd tot bataljonsadjutant, (Regimental Sergeant-Major -hs) bij het 1^e Canadese Parachute Bataljon.

Het bataljon werd weer op sterke gebracht en de trainingen hervat. Tot Kerstmis 1944. De troepen van de **6^e Airborne divisie**, inclusief het 1^e Canadese Parachute Bataljon werden hals-over-kop naar België gebracht om te helpen met het afstoppen van het Duitse verrassingsoffensief in de Ardennen.

Tijdens deze gevechten werden de Canadese para's geconfronteerd met een gruwelijk bloedbad dat de Duitsers in de plaats Bande (B) hadden aangericht. (Voor hen die hiervan niet op de hoogte zijn: https://nl.wikipedia.org/wiki/Bloedbad_van_Bande)

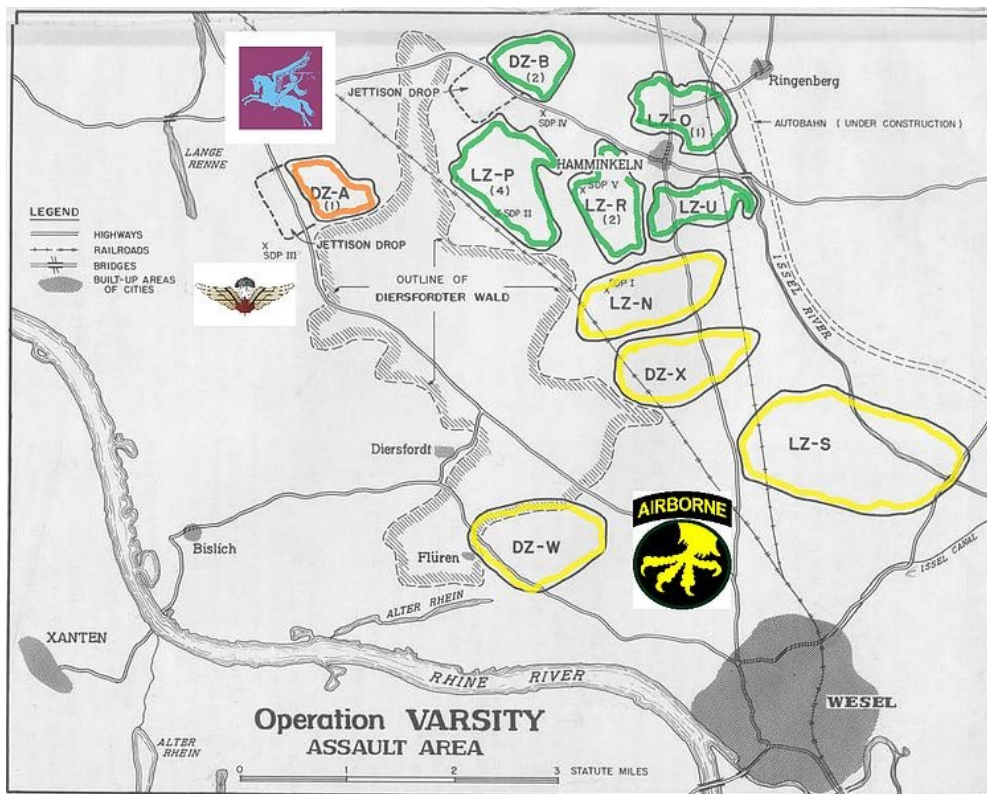
Na het terugtrekken van de Duitsers betrad het Bataljon Nederlands grondgebied. De para's betrokken het gebied langs de Maas tussen Venlo en Roermond. Patrouilles werden uitgevoerd aan beide zijden van de rivier. Precieze informatie ontbreekt, maar we kunnen we ervan uitgaan dat Dennis Cooper bij alle inzetten van het Canadese Bataljon was betrokken.

Nog éénmaal zou Dennis Cooper gedropt worden. Dit keer op Duits grondgebied.

De grote aanval op het Duitsland moest beginnen met het oversteken van de Rijn.

Tegen de avond van 23 maart 1945 begon Operatie Plunder, een oversteek van de Rijn door de 21e Legergroep.

De 6e Airborne Divisie inclusief het 1ste Canadese werden ingezet voor de luchtlandingen daaraan voorafgaande, de [Operatie Varsity](#).

Dennis A. Cooper was één van de ruim 16.000 parachutisten die gedropt werden.

De Britse 6e Airborne Divisie met de onder commando staande Canadezen, kreeg de opdracht om de dorpen Schnappenberg en Hamminkeln te veroveren, een deel van het Diersfordter Wald (Diersfordt Forest) van Duitse troepen te ontdoen en drie bruggen over de rivier de Issel veilig te stellen.

Tijdens deze gevechten was het voor Dennis "the end of the line". Het bataljon verloor hiermee haar bataljons-adjudant terwijl tijdens de landingen ook al de commandant [Lieutenant Colonel Jeff Nicklin](#) was gesneuveld.

Hoe en waar precies Dennis omkwam is niet bekend.

Uit het interview met zijn vader:

"De aalmoezenier schreef alleen maar: „gesneuveld tijdens een actie, Wij hebben ook niets van hem, nog geen knoop van zijn uniform. Ik heb de aalmoezenier aangeschreven en ook zijn jongens met wie hij is opgetrokken vanaf de eerste dag bij de Canadezen en met wie hij gevochten heeft, maar geen resultaat. Dat hij in Holten is begraven hebben wij later ervaren.

(Aanvankelijk was Dennis begraven in de buurtschap Voshövel bij Schermbeck in Duitsland-hs)

De waardering voor Dennis A. Cooper werd het best omschreven door de commandant van het 1^e Canadese Parachute Bataljon.

Citaat:

"Waarom Dennis Cooper bataljons-adjutant bij ons is geworden?

Ja, normaal is het een Canadees die deze functie vervult. Welnu: Dennis wist de mannen bij de les te houden. Hen te motiveren en inspireren, maar bovenal het zelfvertrouwen te geven onverwachte toestanden koelbloedig onder ogen te zien en niet in paniek te raken. Hij motiveerde ons allen zodanig dat we hem als „één van de onzen,, hebben aangenomen.

Als voormalig commandant van het bataljonshoofdkwartier stond ik er regelmatig verbaasd van te kijken hoe hij initiatieven nam, de organisatie van een ander uitvoerde en bewees over groot leiderschap te beschikken.

De manier waarop hij zijn taak uitvoerde was dermate capabel dat het voor ons onmogelijk was een Canadese militair daarvoor te vinden. We hadden voor hem minstens twee mannen moeten inzetten".

Het opschrift op zijn grafsteen spreekt boekdelen:

„HE LIVED AND DIED FOR OTHERS,,

Herman Sligman

Bronnen:

Wikipedia; mapleleafup.net; paradata.org.uk; pegasusarchive.org;

canadiansoldiers.com; informatiecentrum Canadese Begraafplaats Holten.

Bijzondere dank aan Phil Robinson, Aylmer Ontario, Canada voor zijn informatie uit familiebronnen. (Phil is een volle neef (oomzegger) van de vaderskant van Dennis-hs)